

raadet kan samtykke i, „at der af Communens Kasse udredes Betaling for Medhjælp, som ydes Sogneraadets Formand ved Udførelsen af de ham paahvilende Forretninger eller overhovedet for Udførelsen af communale Hverv, som det paaligger Nogen, der ikke er Medlem af Sogneraadet, at udføre efter Valg af Communens Beboere eller af Sogneraadet“. Da Loven sidst gik fra Folkethinget, var Meningen den, at der af Communens Kasse med Amtsraadets Samtykke kunde udredes Betaling for Medhjælp, der ydes Formanden eller hvilket som helst andet Medlem for Udførelsen af Forretninger, hvortil der behøvedes Medhjælp, men man havde ikke tænkt sig, at der skulde kunne ydes Erstatning eller Betaling til vedkommende Sogneraadetsmedlem selv; det ligger aldeles udenfor denne Bestemmelse, som kun dreier sig om Medhjælp. Landstthinget har nu indsat, at denne Betaling for Medhjælp ikke, selv ikke med Amtsraadets Samtykke, skal kunne tilstaaes Nogen, som er Medlem af Sogneraadet, men, ikke at tale om, at der herved er fremkommet en Misforståelse, idet der forud siges, at der kan tilstaaes Sogneraadets Formand Betaling til Medhjælp, thi han er ogsaa Medlem, kan Sogneraadet mange Gange vælge et Medlem til at udføre et Hverv, som han ikke kan udføre uden Medhjælp, hvortil han dog herefter ikke skulde kunne faae Godtgjørelse. Det foreslaaes derfor, at Ordene „der ikke er Medlem af Sogneraadet“ udgaae, fordi det er vor Mening, at ethvert Medlem ligesaa godt som Formanden maa kunne faae Betaling for Medhjælp, naar saadan er nødvendig, for at han kan udføre de Hverv, der overdrages ham. — Under Litra e. har Landstthinget vedtaget, at der kun med Amtsraadets Samtykke af Communens Kasse kan tilstaaes Medlemmer af Sogneraadet Godtgjørelse for havte Udlæg eller for Reiser udenfor Sognet. At et Medlem af Sogneraadet, som ifølge denne sin Stilling maa gjøre Udlæg — og det gjælder vistnok i særdeleshed mangfoldige Gange om Formanden i Sogneraadet —, ikke skulde have Ret til at faae disse Udlæg godtgjorte, uden at der først skulde skrives til Amtsraadet og bedes om dets Samtykke dertil, har Udvalget paa ingen Maade kunnet tiltræde, men det har meent,

at en Forandring deri var absolut nødvendig. Det lyder dog ganske forunderligt, at et Medlem af Sogneraadet, der viser Communen den Tjeneste at udlægge Penge, som den skulde betale, ikke skulde kunne faae et saadant Udlæg godtgjort, uden at man havde spurgt Amtsraadet om Tilladelse dertil, og vi foreslaae derfor, at disse Ord udgaae. — Den høitærede Indenrigsminister har under Nr. 8 stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at, dersom Udvalgets Forslag under Nr. 9 til § 26 Littr. d vedtages, skal hele Littr. e gaae ud. Jeg antager nu, at det er undgaaet den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed, at Littr. d ikke staaer i nogen Berøring med Littr. e, idet de omhandle to ganske forskellige Bestemmelser, og Udvalget har derfor meent, at, hvad enten dets Forslag til Littr. d vedtages eller forkastes, maa Littr. e betragtes ganske uafhængigt deraf. Naar Udvalgets Forslag om, at Ordene: „for havte Udlæg eller“ udgaae, vedtages, bliver der staaende tilbage i Littr. e, at der med Amtsraadets Samtykke af Communens Kasse kan tilstaaes Medlemmer af Sogneraadet Godtgjørelse for Reiser udenfor Sognet, og den høitærede Indenrigsminister foreslaaer altsaa, at denne Bestemmelse skulde gaae ud. Udvalgets Fleertal tiltræder dette Forslag; thi dets Vedtagelse vil kun medføre, at Sogneraadet, naar det paalægger noget af sine Medlemmer at gjøre Reiser i Communens Tjeneste udenfor Sognet, kan godtgjøre ham Udgifterne derved uden at spørge Amtsraadet derom. — Udvalgets Fleertal har dernæst under Nr. 11 stillet et Forslag til § 26 g. Det er det høieste Ting vil erindre, at Folkethinget ved de foregaaende Afstemninger har udstemt den Bestemmelse, der findes i Littr. g, og som gaaer ud paa at sætte et høieste Beløb for Sogneraadets Myndighed med Hensyn til de Summer, det uden Amtsraadets Samtykke udskriver af Beboerne, idet vi ere gaaede ud fra, at det Beløb, som det kan være nødvendigt for Communen at bruge, er saa velkendt og kan ved tilfældige Omstændigheder blive saa forskjelligt, at det ikke engang tilnærmelsesviis vil være muligt forud i September Maaned at vide, hvor stort det bliver. Der er anført forskjellige Exempler i saa Henseende; en Districtshæft kan døe i Løbet